

forholdes ved Embedsledighed paa de forskjellige Amtstuer, kun udtaler, at der skal nærmere forhandles om, hvorvidt disse Embeder skulle vedblive at bestaa eller nedlægges, naar Ledighed indtræder, er det nødvendigt, at begge Repræsentationens Afdelinger blive enige om Forholdet, inden Nedlæggelse kan ske. Vi tillade os at anbefale, at Landstingets tidligere Standpunkt i denne Sag hævedes. Foruden dette gamle, bekjendte Forhold er der søgt Bemyndigelse til ved Embedsledighed i Frederiksborg at ordne Forholdet saaledes, at endel af Forretningerne henlægges til en Amtstuefilial i Hørsholm. Vi have udtalt i Betænkningen, at vi ønskede, at denne Amtstuefilial engang i Tiden kunde blive en selvstændig Amtstue, men naar Udvalget har tilladt sig at haabe, at Spørgsmaalet „i en nær Fremtid“ vil blive reist fra Regeringens Side, er det selvfølgelig ikke Udvalgets Mening, at det er i den allernærmeste Fremtid; thi Udvalget maa erkende, at under de Forhold, vi leve under for Diebliffet, vil det være temmelig haabløst at stille den Slags Forlangender. Endnu skal jeg kun udtale, at de mindre Afvigelser, som der findes imellem Folkethingets og Landstingets tidligere Affattelse, egentlig væsentlig bestaa i, at Landstinget har ønsket, at naar Amtsforvaltere paa Embedsrejser vare fjernede fra deres Hjem, skulde de have 8 Kr. i Diæter, imedens Folkethinget holdt paa 6. Det kunde synes at være en lille Sag at vække Strid om, men samtidig vil man kun give Amtsforvalterne 1½ Kr. i Befordringsgodtgørelse pr. Mil, og vi vide jo Alle, at det at leie Vogn for 1½ Kr. pr. løbende Mil er fuldstændig umuligt. Bliver det altsaa for Enkeltes Betragtning for meget at give 8 Kr. i Diæter, bøder derpaa, at det ifølge Alles Betragtning bliver for lidt at give 1½ Kr. pr. løbende Mil. — Jeg skal endnu kun nævne, at skulde man ikke blive enig med det høie Folkething om denne Lov, er Faren jo ikke saa stor for denne Klasse af Embedsmænd, som den er for hele den øvrige Del af Statens Embedsmænd, der venter længselsfuldt paa, hvad der er billigt at indrømme dem, og som ogsaa i Principet mangfoldige Gange er indrømmet dem fra det andet Thing; jeg skal i saa Henseende nævne Kultusministeriets Embedsmænd under de lærde Skoler, hvor Lønningsforholdene ere i en efter Alles Mening uanstændig Tilstand. Saaledes ere Forholdene ikke her, thi vel er der foreslaet nogen Forandring for enkelte Amtsforvaltere, men disse Embedsmænd have dog igjennem Sportler endnu ikke saa faa Indtægter, som bøde Noget paa Misforholdet. Jeg anbefaler altsaa paa

Udvalgsklertallets Begne Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

H. Chr. Hansen: Mindretallet tilsigter ved det af os stillede Endringsforslag at faae Loven vedtagen i den Skikkelse, hvori den i Samlingen 1880—81 forelaa til Behandling efterat være oversendt hertil fra det andet Thing. Det vil erindres, at Loven derved vil faae et Indhold, som den hvoitærede Finantsminister i den nævnte Samling har udtalt var antageligt. Vi kunne ikke følge Mjertallet i at anbefale, at det foreliggende Forslag vedtages uforandret, for det Første af Hensyn til Loven af 2den Juli 1870 og den Maade, paa hvilken denne Lov kom tilstede. Det er vistnok Tilfældet, at den kom tilstede ved en Overenskomst mellem tvende hinanden modstaaende Parter, der havde vidt forskjellige Anskuelser om, hvorledes disse Forhold burde ordnes. At dette er Tilfældet, er for ikke længe siden blevet bekræftet ved en Udtalelse i Landstinget i Rigsdagsamlingen 1878—79 ved Ifte Behandling af Forslag til Lov om Nedlæggelsen af Ribe Amtstue og Rolding Oppehørsstue. Ved denne Leilighed udtalte det daværende Ifte Medlem for Ifte Kreds, det nuværende 5te Medlem for Ifte Kreds (Krieger), at oprindelig gif Modstanden mod Amtstuer meget videre, man vilde dengang anderledes udrydde dem, men det, der bevirkede, at Loven af 2den Juli 1870 blev affattet, som den blev, var, at man i Virkeligheden gif ud fra, at der for Fremtiden kun skulde være een Amtstue i hver Amtsraadskreds. Denne Udtalelse tror jeg klart bekræfter min Paastands Rigtighed, at Loven kom tilstede ved en Overenskomst mellem tvende hinanden modstaaende Parter, og idet Mindretallet gaar ud herfra, kunne vi ikke skjønne rettere, end at det vilde være en umaadeholden Benyttelse af den ene Partis Ret ligeoverfor Overenskomsten, naar man vedtager det foreliggende Forslag, da det jo er et ensidigt Udtryk for den ene af disse Parters Opfattelse af, hvorledes Forholdene dengang burde være ordnede. At denne vor Betragtning ogsaa i lang Tid har gjort sig gjældende i Lovgivningsmagten, derom vidne de forskjellige Amtstuenedlæggelser, der ere vedtagne ved forskjellige Love. De Realitetsindbendinger, der nu ansøres mod Nedlæggelsen af de tre heromhandlede Amtstuer, vilde have haat større Betydning ligeoverfor de allerede nedlagte, idet de alle hver især vare større Amtstuer. Et andet Hensyn, der har gjort sig gjældende for Mindretallet, idet vi have taget vort Standpunkt, er Hensynet til Usandsynligheden af at gennemføre no-